

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 26 marca 2021 r.
(OR. en)

2020/0156 (COD)

PE-CONS 73/20

EF 348
ECOFIN 1192
SURE 40
CCG 56
COVID-19 68
CODEC 1408

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do
dostosowań ram sekurytyzacji w celu wsparcia odbudowy gospodarczej
w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/...

z dnia...

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013
w odniesieniu do dostosowań ram sekurytyzacji w celu wsparcia odbudowy gospodarczej
w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Dz.U. C 377 z 9.11.2020, s. 1.

² Dz.U. C 10 z 11.1.2021, s. 30.

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys związany z COVID-19 ma poważny wpływ na obywateli, przedsiębiorstwa, systemy opieki zdrowotnej i gospodarki państw członkowskich. W swoim komunikacie z dnia 27 maja 2020 r. pt. „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” Komisja podkreśliła, że w nadchodzących miesiącach utrzymanie płynności i dostęp do finansowania nadal będzie wyzwaniem. W związku z tym kluczowe znaczenie ma wspieranie procesu odbudowy po poważnym wstrząsie gospodarczym spowodowanym pandemią COVID-19 przez wprowadzenie ukierunkowanych zmian w istniejących przepisach finansowych.
- (2) Instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne (zwane dalej „instytucjami”) będą odgrywać kluczową rolę we wspieraniu procesu odbudowy. Jednocześnie pogarszająca się sytuacja gospodarcza może wywrzeć na nie wpływ. Właściwe organy udzieliły instytucjom tymczasowej pomocy w zakresie kapitału i płynności oraz pod względem operacyjnym z myślą o zapewnieniu, by mimo trudniejszej sytuacji mogły one w dalszym ciągu pełnić przypisaną im rolę w finansowaniu gospodarki realnej. W tym samym celu Parlament Europejski i Rada przyjęły pewne ukierunkowane dostosowania w odniesieniu do rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹ i (UE) 2019/876² w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

- (3) Sekurytyzacja jest ważnym elementem dobrze funkcjonujących rynków finansowych, ponieważ przyczynia się do dywersyfikacji źródeł finansowania instytucji i uwalniania kapitału regulacyjnego, który może zostać przesunięty w celu wsparcia dalszej akcji kredytowej. Ponadto sekurytyzacja zapewnia instytucjom i innym uczestnikom rynku dodatkowe możliwości inwestycyjne, umożliwiając tym samym dywersyfikację portfela oraz ułatwiając przepływ finansowania do przedsiębiorstw i osób fizycznych zarówno w państwach członkowskich, jak i w wymiarze transgranicznym w całej Unii.
- (4) Ważne jest, aby wzmocnić zdolność instytucji do zapewnienia niezbędnego przepływu finansowania do gospodarki realnej w następstwie pandemii COVID-19, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń ostrożnościowych w celu zachowania stabilności finansowej. Ukierunkowane zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do ram sekurytyzacji przyczyniłyby się do osiągnięcia tych celów oraz wzmocniłyby spójność i komplementarność tych ram z różnymi środkami przyjmowanymi na poziomie Unii i na poziomie krajowym w celu zaradzenia kryzysowi związanemu z COVID-19.

- (5) Końcowe elementy ram pakietu Bazylea III opublikowane w dniu 7 grudnia 2017 r. nakładają w przypadku ekspozycji sekurytyzacyjnych minimalny wymóg w zakresie ratingu kredytowego jedynie na ograniczoną grupę dostawców ochrony, mianowicie na podmioty niebędące podmiotami państwowymi, podmiotami sektora publicznego, instytucjami ani innymi instytucjami finansowymi regulowanymi ostrożnościowo. Należy zatem zmienić art. 249 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w celu dostosowania go do ram pakietu Bazylea III, aby wzmocnić skuteczność krajowych publicznych programów gwarancji wspierających strategię instytucji w zakresie sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych w następstwie pandemii COVID-19.
- (6) Obecne unijne ramy ostrożnościowe w zakresie sekurytyzacji opracowano na podstawie najbardziej powszechnych cech typowych transakcji sekurytyzacyjnych, a mianowicie kredytów obsługiwanych. W swojej opinii w sprawie traktowania regulacyjnego sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych¹ (zwanej dalej „opinią EUNB”) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) wskazał, że obecne ramy ostrożnościowe sekurytyzacji określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, w przypadku stosowania ich w odniesieniu do sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych, prowadzą do nieproporcjonalnych wymogów kapitałowych, ponieważ metoda sekurytyzacji oparta na ratingach wewnętrznych (SEC-IRBA) i standardowa metoda sekurytyzacji (SEC-SA) nie są spójne ze szczególnymi czynnikami ryzyka ekspozycji nieobsługiwanych. Należy zatem wprowadzić szczególny sposób traktowania sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych, opierając się na opinii EUNB oraz na standardach uzgodnionych na poziomie międzynarodowym.

¹ Opinia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie traktowania regulacyjnego sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych, EBA-OP-2019-13, opublikowana w dniu 23 października 2019 r.

- (7) Istnieje duże prawdopodobieństwo, że rynek ekspozycji nieobsługiwanych wzrośnie i zmieni się dość znacząco pod wpływem kryzysu związanego z COVID-19, dlatego należy ściśle monitorować rynek sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych oraz ponownie ocenić w przyszłości ramy ostrożnościowe sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych w świetle potencjalnie większej puli danych.
- (8) W swoim sprawozdaniu w sprawie ram STS dla sekurytyzacji syntetycznej z dnia 6 maja 2020 r. EUNB zalecił wprowadzenie specjalnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych (STS) sekurytyzacji bilansowych. Ze względu na niższe ryzyko agencyjne i ryzyko modelowania sekurytyzacji bilansowej STS w porównaniu z sekurytyzacją syntetyczną niekwalifikującą się jako STS, należy wprowadzić odpowiednią, wrażliwą na ryzyko kalibrację wymogów w zakresie funduszy własnych, jak zaproponowano w tym sprawozdaniu, z uwzględnieniem obecnego preferencyjnego traktowania regulacyjnego uprzywilejowanych transz portfeli MŚP. Należy upoważnić EUNB do monitorowania funkcjonowania rynku sekurytyzacji bilansowej STS. Większe wykorzystanie sekurytyzacji bilansowej STS wspierane przez bardziej wrażliwe na ryzyko traktowanie transzy uprzywilejowanej takiej sekurytyzacji uwolniłoby kapitał regulacyjny i ostatecznie mogłoby zwiększyć jeszcze bardziej zdolność udzielania pożyczek przez instytucje w sposób odpowiadający wymogom ostrożnościowym.
- (9) Należy wprowadzić zasadę praw nabytych w odniesieniu do pozostających do spłaty pozycji uprzywilejowanych w sekurytyzacjach syntetycznych, które spełniły warunki skorzystania z preferencyjnego traktowania ostrożnościowego, które miało zastosowanie przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego.

- (10) W kontekście odbudowy gospodarczej po kryzysie związanym z COVID-19 istotne jest, aby użytkownicy końcowi mogli skutecznie zabezpieczyć się przed ryzykiem w celu ochrony solidności swoich bilansów. W sprawozdaniu końcowym Forum Wysokiego Szczebla ds. Unii Rynków Kapitałowych stwierdzono, że nadmiernie ostrożna metoda standardowa dotycząca ryzyka kredytowego kontrahenta (metoda standardowa dotycząca CCR) może mieć szkodliwy wpływ na dostępność zabezpieczeń finansowych i ich koszt dla użytkowników końcowych. W związku z tym do dnia 30 czerwca 2021 r. Komisja powinna dokonać kalibracji metody standardowej dotyczącej CCR z należyтым uwzględnieniem specyfiki europejskiego sektora bankowego i gospodarki europejskiej, równych warunków działania na poziomie międzynarodowym oraz wszelkich zmian w międzynarodowych standardach i na forach międzynarodowych.
- (11) Syntetyczna marża nadwyżkowa jest mechanizmem powszechnie stosowanym przez jednostki inicjujące i inwestorów w sekurytyzacji niektórych klas aktywów w celu ograniczenia odpowiednio kosztu ochrony i ekspozycji na ryzyko. Należy ustanowić specjalne podejście ostrożnościowe do syntetycznej marży nadwyżkowej, aby zapobiec jej wykorzystywaniu do celów arbitrażu regulacyjnego. W tym kontekście arbitraż regulacyjny ma miejsce, gdy instytucja inicjująca zapewnia wsparcie jakości kredytowej pozycji sekurytyzacyjnych posiadanych przez dostawców ochrony w drodze umownego wyznaczenia określonych kwot na pokrycie strat sekurytyzowanych ekspozycji w okresie trwania transakcji i takie kwoty, które obciążają rachunek zysków i strat jednostki inicjującej w podobny sposób jak w przypadku gwarancji stanowiących ochronę kredytową nierzeczywistą, nie są wazone ryzykiem.

- (12) Aby zapewnić zharmonizowane określenie wartości ekspozycji syntetycznej marży nadwyżkowej, należy upoważnić EUNB do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych. Te regulacyjne standardy techniczne powinny zostać wprowadzone przed rozpoczęciem stosowania nowego podejścia ostrożnościowego. W celu uniknięcia zakłóceń na rynku sekurytyzacji syntetycznych należy zapewnić instytucjom wystarczająco dużo czasu na zastosowanie nowego podejścia ostrożnościowego do syntetycznej marży nadwyżkowej.
- (13) W sprawozdaniu dotyczącym funkcjonowania ram ostrożnościowych sekurytyzacji Komisja powinna też dokonać przeglądu nowego podejścia ostrożnościowego do syntetycznej marży nadwyżkowej w świetle wydarzeń na poziomie międzynarodowym.
- (14) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie maksymalizacja zdolności instytucji do udzielania kredytów oraz pokrywania strat wynikających z kryzysu związanego z COVID-19, przy jednoczesnym dalszym zapewnieniu stałej odporności tych instytucji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki tych celów możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013.

- (16) Z uwagi na potrzebę jak najszybszego wprowadzenia ukierunkowanych środków mających na celu wsparcie odbudowy gospodarczej po kryzysie związanym z COVID-19, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 242 dodaje się punkt w brzmieniu:

„20) »syntetyczna marża nadwyżkowa« oznacza syntetyczną marżę nadwyżkową zdefiniowaną w art. 2 pkt 29 rozporządzenia (UE) 2017/2402.”;
- 2) w art. 248 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„e) wartość ekspozycji syntetycznej marży nadwyżkowej obejmuje odpowiednio następujące pozycje:

 - (i) wszelkie przychody z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji już ujętych przez instytucję inicjującą w jej rachunku zysków i strat zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, które instytucja inicjująca wyznaczyła w umowie dla transakcji jako syntetyczną marżę nadwyżkową, która jest nadal dostępna do pokrycia strat;

- (ii) syntetyczną marżę nadwyżkową, którą instytucja inicjująca wyznaczyła w umowie w poprzednich okresach i która jest nadal dostępna do pokrycia strat;
- (iii) syntetyczną marżę nadwyżkową, którą instytucja inicjująca wyznaczyła w umowie na bieżący okres i która jest nadal dostępna do pokrycia strat;
- (iv) syntetyczną marżę nadwyżkową, którą instytucja inicjująca wyznaczyła w umowie na przyszłe okresy.

Do celów tej litery w wartości ekspozycji nie uwzględnia się żadnej kwoty wyznaczonej jako zabezpieczenie lub wsparcie jakości kredytowej w związku z sekurytyzacją syntetyczną, która już podlega wymogowi dotyczącemu funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozdziałem.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

- „4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia, w jaki sposób instytucje inicjujące mają ustalać wartość ekspozycji, o której mowa w ust. 1 lit. e), z uwzględnieniem odpowiednich strat, które mają być pokryte w ramach syntetycznej marży nadwyżkowej.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

3) art. 249 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. „Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu uznanym dostawcom ochrony kredytowej nierzeczywistej wymienionym w art. 201 ust. 1 lit. g) uznana ECAI nadaje ocenę kredytową, o stopniu jakości kredytowej 2 lub wyższym w momencie uznania ochrony kredytowej po raz pierwszy, a obecnie o stopniu jakości kredytowej 3 lub wyższym.”;

4) w art. 256 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Do celów obliczenia punktów inicjujących (A) i punktów kończących (D) sekurytyzacji syntetycznej instytucja inicjująca sekurytyzację traktuje wartość ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej odpowiadającą syntetycznej marży nadwyżkowej, o której mowa w art. 248 ust. 1 lit. e), jako transzę i dostosowuje punkty inicjujące (A) i punkty kończące (D) pozostałych transz, które zatrzymuje, dodając tę wartość ekspozycji do salda należności puli ekspozycji bazowych w ramach sekurytyzacji. Instytucje inne niż instytucja inicjująca nie dokonują tej korekty.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 269a

Traktowanie sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych

1. Do celów niniejszego artykułu:

- a) »sekurytyzacja ekspozycji nieobsługiwanych« oznacza sekurytyzację ekspozycji nieobsługiwanej zdefiniowaną w art. 2 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2017/2402;

- b) »kwalifikująca się tradycyjna sekurytyzacja ekspozycji nieobsługiwanych« oznacza tradycyjną sekurytyzację ekspozycji nieobsługiwanych, w przypadku której niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie wynosi co najmniej 50 % kwoty należności z tytułu ekspozycji bazowych w momencie ich przeniesienia do jednostki SSPE.
2. Wagę ryzyka dla pozycji dotyczącej sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych oblicza się zgodnie z art. 254 lub 267. Waga ryzyka podlega dolnemu progowi wynoszącemu 100 %, z wyjątkiem sytuacji, gdy stosuje się art. 263.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu instytucje przypisują wagę ryzyka 100 % uprzywilejowanej pozycji sekurytyzacyjnej w kwalifikującej się tradycyjnej sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych, z wyjątkiem sytuacji, gdy stosuje się art. 263.
4. Instytucje, które stosują metodę IRB do wszelkich ekspozycji w puli ekspozycji bazowych zgodnie z rozdziałem 3 i które nie mają zezwolenia na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji w odniesieniu do takich ekspozycji, nie stosują metody SEC-IRBA do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji w ramach sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych i nie stosują ust. 4 ani ust. 5.

5. Do celów art. 268 ust. 1 oczekiwane straty związane z ekspozycjami bazowymi kwalifikującej się tradycyjnej sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych są uwzględniane po odliczeniu niepodlegającego odliczeniu dyskonta cenowego przy zakupie oraz, w stosownych przypadkach, wszelkich dodatkowych szczególnych korekt z tytułu ryzyka kredytowego.

Instytucje dokonują obliczeń według następującego wzoru:

$$CR_{max} = RWEA_{IRB} \cdot 8\% + \max \left[EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0 \right] + RWEA_{SA} \cdot 8\%$$

gdzie:

- CR_{max} = maksymalny wymóg kapitałowy w przypadku kwalifikującej się tradycyjnej sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych;
- $RWEA_{IRB}$ = suma kwot ekspozycji ważonych ryzykiem ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB;
- EL_{IRB} = suma kwot oczekiwanych strat ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB;
- $NRPPD$ = niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie;

EV_{IRB} = suma wartości ekspozycji ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB;

EV_{Pool} = suma wartości ekspozycji wszystkich ekspozycji bazowych w puli;

$SCRA_{IRB}$ = w przypadku instytucji inicjujących szczególne korekty z tytułu ryzyka kredytowego dokonane przez daną instytucję w odniesieniu do tych ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB, tylko wtedy i tylko w zakresie, w jakim korekty te przekraczają NRPPD; w przypadku instytucji inwestujących kwota ta wynosi zero;

$RWEA_{SA}$ = suma kwot ekspozycji ważonych ryzykiem ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę standardową.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu, jeżeli średnia waga ryzyka ważona ekspozycją – obliczona zgodnie z metodą pełnego przeglądu określoną w art. 267 – jest niższa niż 100 %, instytucje mogą stosować niższą wagę ryzyka, z zastrzeżeniem dolnego progu wagi ryzyka wynoszącego 50 %.

Do celów akapitu pierwszego instytucje inicjujące stosujące metodę SEC-IRBA do danej pozycji i mające zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji w odniesieniu do wszystkich ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB zgodnie z rozdziałem 3, odliczają niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie dodatkowe szczególne korekty z tytułu ryzyka kredytowego od oczekiwanych strat oraz wartości ekspozycji bazowych związanych z pozycją uprzywilejowaną w kwalifikującej się tradycyjnej sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych według następującego wzoru:

$$RW_{max} = \frac{RWEA_{IRB} + \max\left[12.5 \cdot \left(EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}\right); 0\right] + RWEA_{SA}}{\max\left[EV_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + EV_{SA}}$$

gdzie:

- RW_{max} = waga ryzyka przed zastosowaniem dolnego progu, mająca zastosowanie do pozycji uprzywilejowanej w kwalifikującej się tradycyjnej sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych, jeżeli stosowana jest metoda pełnego przeglądu;
- $RWEA_{IRB}$ = suma kwot ekspozycji ważonych ryzykiem ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB;
- $RWEA_{SA}$ = suma kwot ekspozycji ważonych ryzykiem ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę standardową;

EL_{IRB}	=	suma kwot oczekiwanych strat ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB;
$NRPPD$	=	niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie;
EV_{IRB}	=	suma wartości ekspozycji ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB;
EV_{pool}	=	suma wartości ekspozycji wszystkich ekspozycji bazowych w puli;
EV_{SA}	=	suma wartości ekspozycji ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę standardową;
$SCRA_{IRB}$	=	szczególne korekty z tytułu ryzyka kredytowego dokonane przez daną instytucję inicjującą w odniesieniu do ekspozycji bazowych, do których stosuje się metodę IRB, tylko wtedy i tylko w zakresie, w jakim korekty te przekraczają NRPPD.

7. Do celów niniejszego artykułu niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie jest obliczane przez odjęcie kwoty, o której mowa w lit. b), od kwoty, o której mowa w lit. a):
- a) kwota należności z tytułu ekspozycji bazowych sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych w momencie przeniesienia tych ekspozycji do SSPE;
 - b) suma następujących wartości:
 - (i) początkowa cena sprzedaży transz lub, w stosownych przypadkach, części transz sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych sprzedanych inwestorom będącym osobami trzecimi; oraz
 - (ii) w momencie przeniesienia ekspozycji bazowych do SSPE kwota należności z tytułu transz lub, w stosownych przypadkach, części transz tej sekurytyzacji posiadanej przez jednostkę inicjującą.

Do celów ust. 5 i 6 przez cały okres trwania transakcji obliczenie niepodlegającego odliczeniu dyskonta cenowego przy zakupie koryguje się w dół, z uwzględnieniem zrealizowanych strat. Każde zmniejszenie kwoty należności z tytułu ekspozycji bazowych wynikające ze zrealizowanych strat zmniejsza niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie, z zastrzeżeniem dolnego progu wynoszącego zero.

Jeżeli dyskonto jest skonstruowane w taki sposób, że może być zwrócone w całości lub w części jednostce inicjującej, nie jest liczone jako niepodlegające odliczeniu dyskonto cenowe przy zakupie do celów niniejszego artykułu.”;

6) art. 270 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 270

Pozycje uprzywilejowane w sekurytyzacji bilansowej STS

1. Instytucja inicjująca może obliczyć kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej w ramach sekurytyzacji bilansowej STS, o której mowa w art. 26a ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402, zgodnie z art. 260, 262 lub 264 niniejszego rozporządzenia, w zależności od przypadku, gdy pozycja ta spełnia oba z następujących warunków:
 - a) sekurytyzacja spełnia wymagania określone w art. 243 ust. 2;
 - b) pozycja kwalifikuje się jako uprzywilejowana pozycja sekurytyzacyjna.
2. EUNB monitoruje stosowanie ust. 1 w szczególności w odniesieniu do:
 - a) wielkości rynku i udziału w rynku bilansowych sekurytyzacji STS, do których instytucja inicjująca stosuje ust. 1, w różnych klasach aktywów;

- b) odnotowanego przydziału strat do transzy uprzywilejowanej i do innych transz sekurytyzacji bilansowych STS, w przypadku gdy instytucja inicjująca stosuje ust. 1 do pozycji uprzywilejowanej posiadanej w takich sekurytyzacjach;
 - c) wpływu stosowania ust. 1 na dźwignię finansową instytucji;
 - d) wpływu stosowania sekurytyzacji bilansowych STS, do których instytucja inicjująca stosuje ust. 1, na emisję instrumentów kapitałowych przez odpowiednie instytucje inicjujące.
3. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń do dnia ... [24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
4. Do dnia... [30 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja – na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 3 – przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego artykułu, ze szczególnym uwzględnieniem ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej wynikającego ze stosowania sekurytyzacji bilansowych STS kwalifikujących się do traktowania zgodnie z ust. 1 oraz ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnego zastąpienia emisji instrumentów kapitałowych przez instytucje inicjujące w drodze stosowania takiej sekurytyzacji., Do sprawozdania tego dołącza się, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy.”;

7) w art. 430 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Do celów ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, w przypadku gdy instytucje zgłaszają wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu sekurytyzacji, przekazywane przez nie informacje obejmują informacje dotyczące sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych korzystających z traktowania określonego w art. 269a, informacje dotyczące sekurytyzacji bilansowych STS, które z nich pochodzą, oraz podział aktywów bazowych tych sekurytyzacji bilansowych STS według kategorii aktywów.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 494c

Zasada praw nabytych dla uprzywilejowanych pozycji sekurytyzacyjnych

Na zasadzie odstępstwa od art. 270 instytucja inicjująca może obliczyć kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w ramach uprzywilejowanej pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z art. 260, 262 lub 264, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) sekurytyzacja została wyemitowana przed dniem... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego];
- b) sekurytyzacja spełniała na dzień... [dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] warunki określone w art. 270, mające zastosowanie w tym dniu.”;

9) art. 501c część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„EUNB, po konsultacji z ERRS, ocenia – na podstawie dostępnych danych i ustaleń działającej w ramach Komisji grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania – czy uzasadnione byłoby specjalne ostrożnościowe traktowanie ekspozycji związanych z aktywami, włącznie z sekurytyzacjami, lub działaniami w znaczącym stopniu powiązanymi z celami ochrony środowiska lub celami społecznymi. EUNB ocenia w szczególności:”;

10) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 506a

Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania z bazowym portfelem obligacji skarbowych strefy euro

W ścisłej współpracy z ERRS i EUNB Komisja przedstawia do dnia 31 grudnia 2021 r. sprawozdanie, w którym ocenia, czy potrzebne są zmiany ram regulacyjnych w celu promowania rynku i nabywania przez banki ekspozycji w formie jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, których portfel bazowy składa się wyłącznie z obligacji skarbowych państw członkowskich, których walutą jest euro, w przypadku gdy względna waga obligacji skarbowych każdego państwa członkowskiego w całkowitym portfelu przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania jest równa względnej wadze wkładu kapitałowego każdego państwa członkowskiego do EBC.

Artykuł 506b

Sekurytyzacje ekspozycji nieobsługiwanych

1. EUNB monitoruje stosowanie art. 269a i ocenia sposób traktowania kapitału regulacyjnego sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych, z ogólnym uwzględnieniem stanu rynku ekspozycji nieobsługiwanych, a w szczególności stanu rynku sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych, a także przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające odnośne ustalenia do dnia... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].
2. Do dnia... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust.1 niniejszego artykułu, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania art. 269a. Do sprawozdania Komisji dołącza się, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy.”;

11) w art. 519a dodaje się literę w brzmieniu:

- „e) w jaki sposób można włączyć kryteria zrównoważenia środowiskowego do ram sekurytyzacji, w tym w odniesieniu do ekspozycji wobec sekurytyzacji ekspozycji nieobsługiwanych.”.

Artykuł 2
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego artykułu art. 1 pkt 2 i 4 stosuje się od dnia ... [12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
